

GLASOVA Panorama

KRANJ, 6. JULIJA 1963

STEVILKA 26

V TEJ STEVILKI BERITE

Kennedyjev trud, da
bi spreobrnil evropske
grešnike

● DOLGA POT

Poročilo o Kennedyje-
vem potovanju po Ev-
ropi berite na drugi
strani

Popotni vtisi s Poljske

● MESTO Z ZIDAR- SKIM ORODjem

Reportažo iz Poljske
berite na tretji strani

● STOOSOTNA VREMENSKA NAPOVED

ki velja samo za Ham-
burg. Sestavek o vre-
menskih napovedih be-
rite na četrti strani

Film

● VRNITEV »KAVBO- JA«

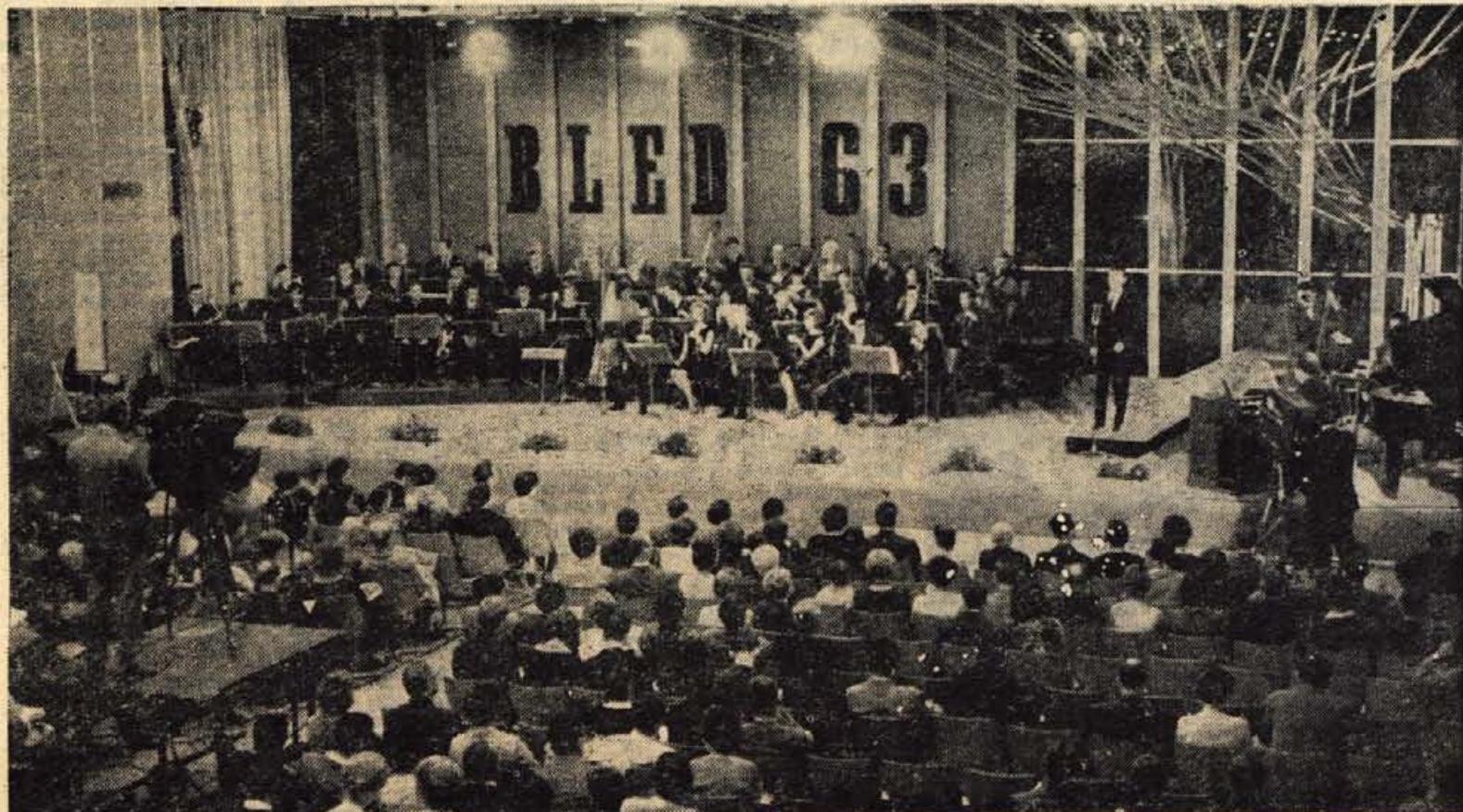
Sestavek o Henryju
Fondu berite na deve-
ti strani

● MODA ● DOM ● DRUŽINA

● MLADA RAST

● HOROSKOP

● KRIŽANKI

Pogled v festivalno dvorano na Bledu, kjer se bo nocoj končal z izbiro najboljše slovenske popevke drugi festival slovenskih popevk. Vsako popevko so izvajali v dveh izvedbah. Na desni je mala spremjava kvarteta Mojmir Sepeta, na levi pa zabavni orkester RTV Ljubljana, ki ga je vodil Mario Rijavec.

Na polovici blejskega festivala slovenske popevke

VRTILJAK POPEVK

NAPOVEDOVAVCI SE UCIJO NA PAMET

Drugi festival slovenskih popevk, ki se je v četrtek zvečer začel v festivalni dvorani na Bledu, je pravijo — naš. Začel se je na dan, ko smo na Jelovici odprli novo planinsko kočo, ko so na gradu Podvin spekli na žerjavici celega vola in ko je neki Anglež zašel zaradi jezikovnega nesporazuma okoli Blejskega Jezera. Drugi festival slovenskih popevk je skoraj povsem slovenski. S hrvaškega jezikovnega področja sta prišla samo dva pevca Beti Jurkovič in Nino Robić, ki pa znaata sklanjati tudi naše samostalnike.

Na polovici blejskega festivala slovenske popevke, po končanem prvem večeru, ko smo s festivalnega odra slišali deset novih slovenskih

popevk, imamo vtis, da so melodije zelo blizu našemu ušesu in ljudem ugajajo. Precej je razgibanosti, vedrosti in nasploh se je letošnja popevka po prvem večeru predstavila bolje kot lanski poskus. K temu je prišlo tudi dejstvo, da v tehničnem pogledu in v različnosti zasedb, po številu pevcev letošnji festival prekaša lanskoga. Čeprav so bila vrata mladim lanskemu letu še zaprta, pa so se letos prerinili krepko na oder in že zasenčili starejše pevce.

PREDSTAVA SE ZACNE

Prvi večer slovenskih popevk na Bledu vsekakor še ne zadostuje, da bi lahko že potegnili črto obračuna o ravni naše popevkske kulture. Med avtorji popevk so bila več ali manj stara imena in med njimi razen slepega Dušana Porente ni skladatelja, ki njegovih vižne bi že živili vrbaci. Slep avtor popevke »Na plesu« je s svojo nadarjenostjo napravil takšen podvig, da je svojo prvo popevko z drugim največjim številom glasov spravil v ožji izbor petih popevk, ki jih bomo poslušali v soboto zvečer in med njimi izbrali najboljšo popevko leta.

**„Zakaj nocoj tako je tih večer“ v festivalni dvorani -
Mladi pevci izpodrivajo
stare - Jelka Cvetičar in
Marjana Deržaj sta spravili „Janeza“ v ožji izbor**

Samo s širimi glasovi prednosti je po prvem večeru moralni zmagovalec Mojmir Sepe, ki je s popevko »Malokdaj se srečava« najbolj uspel. Njegov angleški valček v odlični izvedbi brez dvoma najboljše pevke v festivalni dvorani Beti Jurkovič in odličnega pomočnika Lada Leskovarja že sedaj prištevajo med resne kandidate za nagrado. Razen teh dveh popevk bomo v soboto zvečer slišali še Avsenikovega »Janeza«, Privškovo skladbico »Zakaj je nocoj tak tih večer« in Rubežnikov »Vrtiljake«.

PESNIKI DELAJO POPEVK

Besedila nekaterih letošnjih popevk so zares lepa. Temu je prišlo tudi množično mladih pesnikov, ki so po svojih močeh začeli besedila slovenskih popevk. Izredno lepa so besedila Gregorja Strniša. Druga besedila so zopet prav slaba in rokodelska. Največkrat imamo občutek, da piscem besedil primanjkuje besedilnega zaklada in si tako pomagajo z raznimi zloga. Tudi pesniki so včasih nezadružni v svojih okrasnih pridevkih.

Nadaljevanje na 5. strani

Kennedyjev trud, da bi spreobrnil evropske grešnike

DOLGA POT

Ameriški predsednik Kennedy se vrača v Belo hišo zadovoljen s svojim evropskim obiskom samo v enem pogledu: zaradi slabih vlad v deželah, ki jih je na evropski poti obiskal, je imel več priložnosti, da je v vseh mestih iskal stik z ljudmi. Ves čas svojega popotovanja po »starem svetu« se je pravzaprav obračal bolj ljudem in manj državnim kom. Zato so bile Kennedyjeve besede izrečene tako, da so jih razumeli vsi na ulici.

John F. Kennedy, ameriški predsednik, ki se je več kot deset dni mudil v Evropi, da bi uskladil politične tehnje »starega sveta«

Pri brandenburških vratih

Kennedy je prvi državnik Zahodnih velesil, ki je obiskal Berlin. Pred njim sta bila v Berlinu samo lord Attlee in predsednik Truman, ki pa sta v Berlin prišla na potsdamsko konferenco. Kdo ve, kakošni so bili načrti bonnske vlade, ko so Kennedyja nagovarjali za ogled berlinskega zidu? Toda Kennedy je od prvega trenutka, ko je stopil na nemška tla, dal Nemcem na znanje, da je državnik zmagovite velesile in da je prišel v Nemčijo, da jih nagovali za nove dolžnosti v razdobju ki nastaja s popuščanjem svetovne napetosti. Spreobračanje Nemcov od navad, ki so se jih navzeli v času hladne vojne ni bilo preveč težko. Vzdolž cest, po katerih se je vozil Kennedy, se je zbralo več kot dva milijona ljudi.

Ceprav Kennedy Nemcem ni govoril v nemščini, kot je storil de Gaulle lanskoto, ko je snubil Nemce za francosko-nemško zvezo, je kmalu našel stik z ljudmi v ulice. Veliko bolj zadržani so bili seveda uradni krogi

v Bonnu. Ob sprejemu v Bonnu je bilo presenetljivo malo ameriških zastav. Kennedy jim tega ni oprostil. Med večerjo prvi dan obiska v Bonnu, ki jo je priredil Adenauer, je Kennedy ironično dejal: »Ceprav je bil sprejem spontan, dvomim, da so zastave in zastavice izobesili meščani sami in da jim pri tem ni nikče pomagal.« Domačini so zardeli, ker so opazili, da je bilo v Bonnu razmeroma malo ameriških zastav, tako da obisk Kennedyja že vnaprej ne bi prekašal obiska francoskega predsednika generala de Gaula.

Dvoboje na stopnicah

Ameriški predsednik tu di, ni govoril v rokavicih s starim kanclerjem, ki ga prišteva med najvnetje pristaše generala de Gaulla, navijača francoske protameriške struje. V Bonnu na stopnicah pred mestno hišo, kjer je pred več kot enim stoletjem Napoleon pregledoval svoje čete in kjer je lansko jesen govoril Nemcem general de Gaulle svoj znameniti govor v nemščini, ki se ga je naučil na pamet, je Kennedy povedal anekdoto o Karlu Schurzu, ki je v svojim memoarji zapisal, kako ga je profesor bonnske univerze, ko je zvedel, da ima samo 19 let, odrinil z govornice z besedami: »Škoda, vi ste premišljeni za naš novi parlament. Enako govorijo že več let o

vašem kanclerju« — je rekel Kennedy. Adenauer je namreč štirikrat starejši od tega študenta, ki ga je imel Kennedy v mislih in skoraj dvakrat starejši od samega Kennedyja.

V Bonnu je ameriški predsednik napravil takšno primerjavo: »Želel bi dokazati, kako mlada je moja dežela, zakaj samo dve leti po rojstvu kanclera Adenauerja je bila v ZDA velika bitka, v kateri so indijanska pleme na, ki jih je vodil »dremljavnik« porazila ameriške konjenike. Ceprav stari kancler pred spanjem zelo radbere povesti iz »Divjega zahoda« ni bilo videti, da bi mu Kennedy laskal s to primerjavo. Drugi dan so nemški časopisi zapisali, da je Kennedy dobil slabo oceno iz ameriške zgodovine. Ko so prelistali ves arhiv, so natančni Nemci spoznali, da poglavjarja indijanskih plemen niso klicali »dremljavnik«, temveč »besni konji«. Končno so Nemci odkrili še, da bitka na Divjem zahodu ni bila dve leti po Adenauerjevem rojstvu, temveč v letu, ko se je rodil stari kancler.

Na Angleškem redko sije sonce

Angleži so bili ljubosumi, ker je Kennedy obiskal dve deželi, ki jih na otoku ne čislajo posebno. Britanski časopisi so kmalu izblebeli angleško ljubosumnost: Nemci ne zaslужijo, da bi jim iz Amerike dajali potujo in Kennedy najpazi, kaj bo Nemcem obljubljal, da ga lepega dne ne bodo še bolj držali za besebo. Gleda Ircev niso imeli političnih pomislikov. Vedeči so, da je Kennedyjev odhod na Irsko bolj obisk zradi družinskih vezi in prednikov.

Ker je bil Kennedyjev postanek na Angleškem precej kratek, so šli Britanci tako daleč, da je britanski radio žrtvoval tri ure za direkten prenos Kennedyjevega govorja v Frankfurtu.

Smola pa se je držala tudi Italijanov. Kennedyjev obisk v Italiji se je začel z enodnevno zamudo. Ameriški predsednik je z letalom odpotoval iz Londona že v nedeljo, ni se pa mogel spustiti na rimsko letališče, ker bi pristajal v istem času, ko so v baziliki sv. Petra kronali novega papeža. Tako se je ameriški predsednik odpravil v severno Italijo in pris stal v Milenu. Napravil je majhen nedeljski izlet k jezeru Lago di Como in tam tudi prespal. V nedeljo je bil v Rimu zbranih okoli sto delegacij. Kennedy pa je priletel na rimsko letališče še le v pondeljek zjutraj.

GLOBUS

Kdo je močnejši?

Ko je bila aféra Profumo na višku, so se mnogi Angleži spraševali, kdo je močnejši — premier Macmillan ali njegov šef kabinka lord Normanbruck, minister ali visoki državni uslužbenec? Kot je znano, je lord Normanbruck opozoril bivšega britanskega obrambnega ministra Profuma že pred dvema letoma, naj pazi, s kakšnimi ljudmi se druži. O tej stvari pa ni poročal premieru Macmillanu. Zdaj se britanski tisk sprašuje, ali je lord vplivnejša osebnost od britanskega premiera.

Na smrt obsojen pes

Pred petimi leti je veliki ovčar iz Pittsburgha zakljal štiri ovce. Mestne oblasti so psa obsodile na smrt. Lastnik psa pa se je pritožil in uspel, da je o dejanju razpravljalo višje sodišče. Ko je višje sodišče potrdilo usmrtitev, se je lastnik psa zopet pritožil in pritožba je odložila smrtno kazenski prav do današnjih dni. Zdaj je uporni lastnik psa napisal prošnjo za pomilostitev predsedniku ZDA Kennedyju, ki edini lahko še reši psa smrti.

Mrzla prha za igravko

JANE FONDA je dobila mrzlo prho, ko so jo študentje ameriške univerze Harvard razglasili za najslabšo igravko leta. Igravka je iz vsega napravila pravilni zaključek. Sprejela je nekaj manjših vlog na Broadwayju.

Rekli so ...

»Tudi v raketti oboritvi je veliko podobnosti in modo: zelo neradi nosimo modele od včeraj.«

Hanson Baldwin, ameriški vojaški pisatelj

»Veleposlaniki preboljijo toliko diplomatskih bolezni, da jim nibče ne verjam, ko zares zbolijo.«

George Kennan, ameriški veleposlanik

»Najboljši spomin izmed vseh delov telesa ima nos.«

Fernandel, francoski filmski igralec

»Igranje je moj edini poklic. Tega ne spremeni tudijo moj ostareli obraz.«

Rita Hayworth, ameriška filmska igračka

»Sposobnost voditi zadeve neke vlade je v izbiri takih članov vlade, ki bodo meščanica teoretikov in praktikov.«

Harold Macmillan, britanski premier

»Od treb Američanov je eden lastnik televizorja. Ostala dva sta zadržala določeno svobodo mišljeneja in misliteva tako kot njun dnevni časopis.«

Daves Mighish, ameriški komentator

»Kdor želi v Veliki Britaniji narediti kariero, mora na določenem področju vedeti čimmanj, ker imajo Angleži amaterje rajši kot profesionalce.«

britanski humorist George Mikes

»Črni se morajo trdno izrati osonvenega načela: da so vse drugo, samo ne nakopavni člani skupnosti.«

Ralph Bunch, uradnik Združenih narodov

»Sta samo dve vrsti ljudi na svetu, ki ne moreta sbajati brez občinstva: igracci in politiki.«

Sigismund von Radetsky, nemški publicist

»Povprečen Parizan je tisti, ki se nikoli ni povzel na Eifflov stolp, ki ni bil nikoli na Pigali in ki je viden prost prostor za parkiranje.«

Fernandel, francoski filmski komik

»Američani, ki želijo Zahodno Nemčijo narediti za glavnega zaveznika Amerike v Evropi, niso preprijeti s priateljstvom dveh nemških narodov.«

Walter Lippmann, ameriški komentator

Popotni vtisi s Poljske

Leseni plotovi

V zgodnjih jutranjih urah smo prešli češko-poljsko mejo. Zabreždovice so naša prva postaja na poljskih tleh. Kratek postanek, nekaj novih sopotnikov, nato še dolga pot do Varšave. Vlak jo dobro ubira po neizmeni ravni, med polji, gozdovi, pašniki, kamor so prigrali pastirji svoje crne krave, tam ob borštu se spet pasejo ovce in koze, mimo prijaznih vasi z lesenimi domovi, pa spet mimo mlajših vasi z domovi, zidanimi iz žgane llovice (mnoge izmed teh vas so zrasle po vojni na pogoriščih starih lesnih kmečkih selišč). Pokrajina postaja enolična, pozornost pritegnejo nadrobnosti; oče su ne uide svojevrsna lepota drevja, nemavna razvejanost krošenj, pogled se ustavi na kupih lesnih plotov, ki jih pozimi kot nekakšne barikade pred snežnimi metezi razvrstijo ob proggi in tako vsaj deloma zavarujejo železniški promet.

Okrog dvanaestih po vzhodnoevropskem času smo na cilju: Varšava. Prisrčen sprejem poljskih kolegov na postaji, občutek negotovosti, ki spremija vsako novo pričakovanje, je mimo, jezikovni babilon rešujejo vserazumevajoči pogledi, v zares domačem razpoloženju se odpeljemo na Mlocine, to je predmestje Varšave, kjer najdeva s kolegico najin prvi poljski dom.

Varšava je bila med vsemi evropskimi mestami med zadnjo vojno najbolj porušena. Nemci so jo porušili v ruševine in prah. Po vojni so se Poljaki z največjim poletom lotili obnove mesta. Varšava je postala narodna čast za vsakega Poljaka, ki po svojih močeh želi doprinesti k izgradnji poljske prestolnice.

MESTO Z ZIDARSKIM ORODJEM

Varšava spet stoji

Zivo so še v spominu opisi vojnih grozot, ki jih je mesto doživelno v času vstaje 1. 1944. Dva meseca so se bili kravji poulični boji; Nemci niso izbirali sredstev, da bi upor zadušili; končno so uspeli, toda mesto so prekrile ruševine, pod katerimi je našlo smrt na sto tisoč Poljakov. In ob tej predstavi današnja podoba mesta! Ni im ni mogoče do konca doumeti, kar danes objame pogled. Varšava spet stoji skoraj tak, kakršna je bila pred uničenjem. Na podlagi bogatih dokumentov, ki so se ohranili, so postavili zgradbe, še več, cele ulice v prvotnem stilu, in sicer tako dognano, da skoraj ne verjameš, da je to res delo zadnjih let. Ugovor ti zaduši v grlu pogled na razrušeno zgradbo, ki so jo pravkar začeli obnavljati. Pot nas pelje mimo zloglašnih židovskih zaporov, tam bodo v prihodnosti uredili spominski muzej nacističnim žrtvam židovskega ljudstva. Na široki ploščadi so Židje postavili svojim trpečim bratom pretežljiv spomenik, ki je gotovo eden izmed najlepših in najmogočnejših spomenikov v Varšavi. Finančna sredstva, ki jih vlagajo Poljaki za obnovo svoje metropole, gredo v astronomiske višine. Sadovi so občutni, prav zavidičivi in vsak Poljak se bo s samozavestnim našmehom zahvalil za vsak izraz priznanja. »Varšava je mesto arhitektov! Može in žene, staro in mlado, vsi so v povojnih letih poprijeli za zdansko orodje« — je dejal arhitekt, medtem ko nam je razkazoval dokumentacijo varšavskih ruševin, namesto katerih stojijo zdaj v klasicističnem stilu rekonstruirane zgradbe.

Prikupna gostišča

Razen arhitekture zdaj spet oživljajo atmosfero preteklih časov tudi prikupna gostišča s stilno opremljenimi saloni, kjer streže gostom brhke Poljakinje v nosi, ki je v skladu s stilom sobe.

V starem delu mesta je spomenik slavnega poljskega astronoma Nikolaja Kopernika, v bližini je cerkev, kjer je v steno vzdiano srce velikega Poljaka, nesmrtnega mojstra mazurk in mogočne Poloneze — Fryderyka Chopina. Njegovo srce čuvajo Poljaki kot narodno svetinjo. Med vojno so ga odpeljali v Ameriko, po vojni pa so ga z največjimi slovesnostmi prepeljali nazaj in ga položili na staro mesto ter tako do konca ostali zvesti pesnikovi želji. V Zelazovi Voli — Chopinovem rojstnem kraju (nedaleč od Varšave), so njegov dom preuredili v spominski muzej. Chopinov spomenik v Varšavi ne navduši, razburkano življenje umetnika hoče izraziti drevo v viharju, pod njim je sedeča postava umetnika, vendar na njej zmanj iščemo duha njegove osebnosti. Nekako bolj zadovoljil spomenik velikega poljskega lirika, pesnika Litve, nepozabnega oblikovavca »Gospoda Tadeja« — Adama Mickiewicza.

Velemesto muzejev

Zanimajo nas še muzeji. Prva pot je v Narodno galerijo, kjer impresionirajo razen velikih slikarjev zahoda, ki so prihajali na Poljsko na povabilo kraljev in raznih plemičkih družin, tudi domači — poljski slikarji. Med najmočnejšimi je gotovo Matejka, realistični oblikovavec velikih dogodkov iz domač zgodovine, njegove slike so veliki prizori, vsaka slika zase je galerija portretov različnih zgodovinskih osebnosti, različnih ljudi, upodobljenih v trenutkih posebnih notranjih razpoloženj, pogojenih v posebnih življenjskih okoliščinah. Je tudi izvrsten umetnik kompozicije in barv.

Lazienka — starj dvorec poljskih kraljev je bil komaj pred dvema letoma spet izročen muzejski publikti. V posebnem prostoru so razstavljeni dokumenti uničenega gradu, ob njih dokumenti restavriranja. V vodniku beremo, da so Nemci mnogo umetnin (stilnega pohištva, skulptur) odnesli s seboj (dvorec je bil med okupacijo v rokah nemške vojske), še več jih je uničil požar med varšavsko vstajo, mnogo umetnin so rešili varšavski mestani. Nezlomljiva volja poljskih muzejskih in konzervatorskih delavcev s vrnila ljudem užitek, ki nagradi vsakega obiskovalca te muzejske hiše. Oči ni moč odigrati od razkošja baročnih in klasicističnih stuktur, skulptur sienških slik in galerije boj ali manj uspehl portretov poljskih kraljevskih družin. Nič manj impresivno ne učinkuje zunanjost zgradbe. Postavljena je sredi naravno urejenga lazienškega parka, ki je bil nekdaj prizorišče raznih kraljevskih prieditev. S treh strani jo obdaja voda. Dvorec je imel svoje gledališče na prostem, amfiteater, ki ga prav zdaj obnavljajo. Klasicistični stebri, za njimi zeleno ozadje dreves, to je prizorišče, ki ga v primerni razmaji loči od avditorija umetno speljan potok.

Naj živi opereta

Gledališko življenje Varšave je močno razgibano. Razen opere, večjega števila dramskih ustanov (v prostorih po vojni zgrajena palade kulture je načelo streho kar dvoje gledališč) imajo tudi posebna zabavna gledališča, komedijo in — opereto. Repertoar je bogat, ob delih antičnih mojstrov in Shakespearea se vrstijo moderne dela. Poljaki imajo radi »operetko«. Res je sicer, da delajo pred gledališčem največ grecje vojaki in stare mamice, toda nihče ni zavil oči na celo vrsto mladih, ki si je potaknila meno nekje v prvih vrstah. Priznati moram, da sva se tudi s kolegico iz Ljubljane, kljub odnosu, ki so nam ga do te vrste glasbe že v mladih letih voepili, prav razigrane volje vračali domov. »Lepi Julijo« — tak je bil naslov operete — je bil zares zabaven in težko, če ima na primer kak blejski festival popevk kaj več soli v sebi, kot takle nedozni »Lepi Julijo«.

ANKA NOVAK

STO OD STOTNA vremenska napoved

**Velja le za Hamburg - Vreme naslednjih
30 minut - Pomembna pristaniška naprava**

Vsem je znano, da so dnevne vremenske napovedi zelo nezanesljive, čeprav so grajene na podlagi točnih meteoroloških opazovanj. V najboljšem primeru so lahko le 80 odst. točne. Področja z visokim in nizkim zračnim pritiskom se pogosto premikajo drugače, kakor pa so predvideli meteorologi, topel in hladen zrak se menjata z drugačno hitrostjo in vremenska napoved postane povsem nekaj drugega, kakor pa je vreme v resnici. Toda dan je dolgo obdobje in vreme je včasih tako nestanovitno, da bi bili ljudje veseli, če bi vedeli, kaj jih čaka v naslednjih trenutkih.

Svetlobni stolp

bodo z gotovostjo lahko izvedeli, kakšno vreme bodo imeli. Prebivavci Hamburga bodo li naslednje pol ure, samo kmalu postalni tako srčni, da proti nebu se jim bo treba

ozreti. Na strehi hamburškega pomorskega meteorološkega instituta bo pritrjen visok stolp, ki bo na veliko daljavo s svetlobnimi signali obveščal ljudi o vremenu naslednjih trideset minut ali bo sonce, dež ali oblačno brez padavin.

Naprava z radarjem, ki je pritrjen na strehi instituta, bo kontrolirala, kakšne vrste oblaki so v zračnem prostoru nad Hamburgom in bližjo mestno okolico. Te meritve bodo tako točne, da bodo

znanstveniki lahko povsem zanesljivo izračunali hitrost in smer oblakov in čas, kdaj bo nad posameznimi predeli mesta začelo deževati.

Korist za pristanišče

V glavnem je naprava postavljena zaradi pristaniških potreb. Zelo pogosto se zgodi, da med raztovarjanjem ali nalaganjem ladij nenašna ploha pokvari znamen del blaga, ki mu močnejša vlaga škoduje, kot na primer cement, sladkor ali moki. V drugem primeru pa se zgodi, da delavci prekinejo z delom zaradi grozihčih črnih oblakov, čeprav kasneje ne pada niti kapljica dežja. V prihodnje se seveda to ne bo več dogajalo, saj bo svetlobni stolp točno in ob pravem času obvestil pristaniško osebje o slabem vremenu.

Naprava na vrtnarski razstavi

Drug tak poizkus bodo napravili že na Mednarodni raz-

stavi vrtnarstva, ki bo tega leta v Hamburgu. Prav tak stolp bo obveščal obiskovance o bližajoči se nevihti, da se bodo lahko še pravočasno umaknili pod streho. Namen tega poizkusa je – dokazati, da se tako naprava obnese tudi v praktičnem mesnjem življenju. Gospodinjam, delavec in sprehajavcem ne bo treba doma oklevati, kako naj se oblečeo, ali naj gredo peš ali pa uporabljo kakšno prevozno sredstvo.

Ta svetlobni stolp bo razlikoval tri svetlobne stopnje:

- slabotne padavine,
- močnejši dež, kjer se priporočajo dežni plašči ali dežniki,
- ploha.

To so le skromni poizkusi, ki naj zagotovijo ljudem zanesljive vremenske napovedi, čeprav le za kratko obdobje, vendar se že kažejo velike možnosti za praktično uporabo teh naprav, predvsem v industriji, kmetijstvu in mestnem življenju.

ZANIMIVOSTI

Olimpijada 1964 po televiziji

Sklenjeno je, da bomo v Evropi gledali olimpijske igre 1964 s pomočjo magnetofonskih posnetkov, ki jih bodo iz Japonske prepeljali z letali.

Vzopredno s tem pa potekajo razgovori med evropskimi televizijskimi družbami za uvedbo enotnega sistema barvne televizije v Evropi, in sicer predvsem zato, da se pozneje ne bi zataknilo pri prenosih med različnimi državami.

Zdravljenje z iglami

Zdravljenje z iglami je znano predvsem na Kitajskem, kjer se o takem načinu zdravljenja še danes predava na medicinskih šolah vzporedno z zapadno medicinsko praksjo.

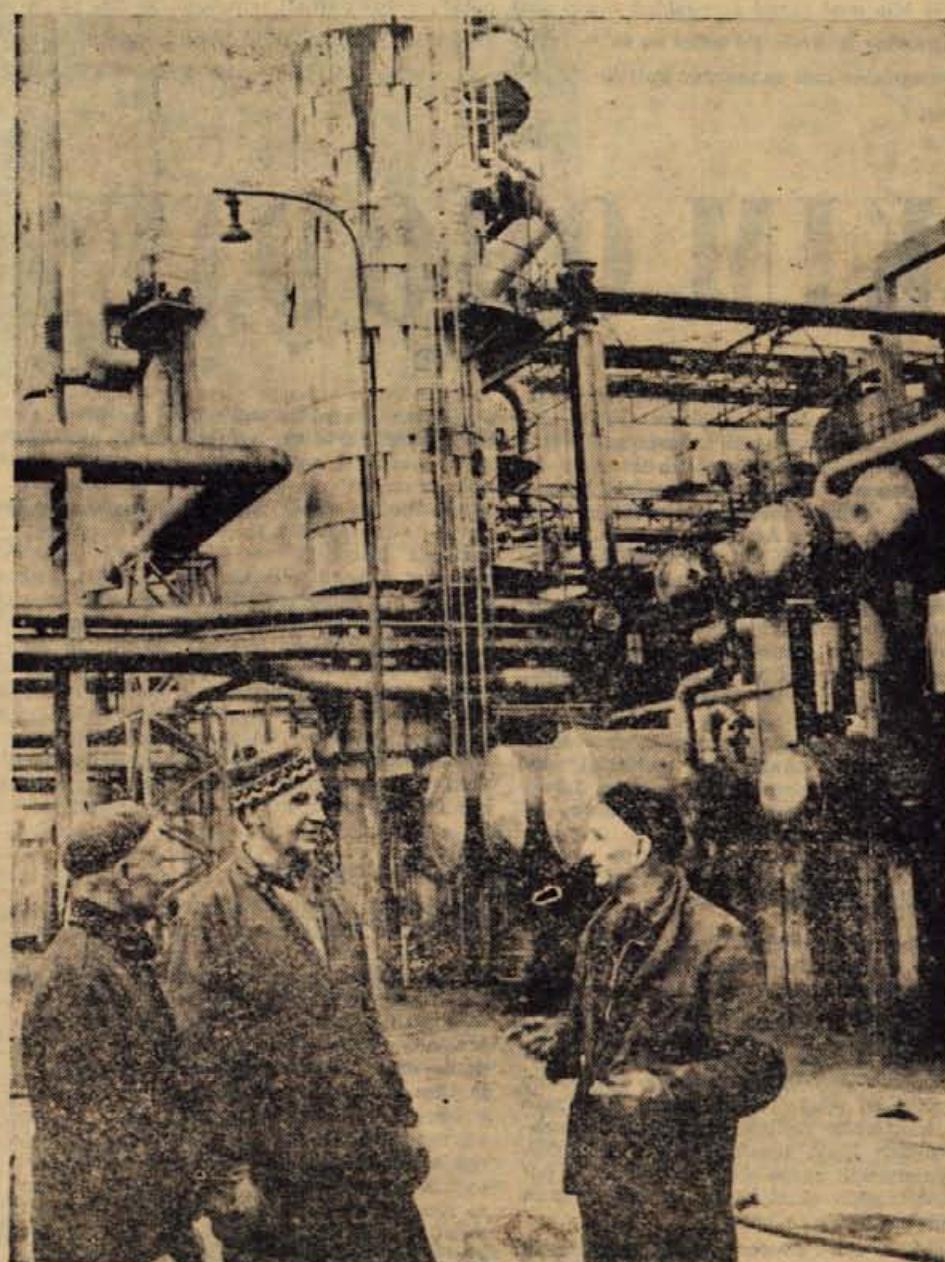
Dva zdravnika v neki londonski bolnišnici sta zdravila glavobol pri pacientih s pomočjo te stare kitajske metode, pri kateri vbadajo v bolnika igle na mestih, ki postanejo pri določenih boleznih nežnejša. Takih mest je na človeškem telesu okoli tisoč. S to metodo sta dosegla 90-odstotni uspeh.

Umetni potresi

Ker imamo v današnjem času že toliko umetnih stvari, so se sovjeti, znanstveniki domisili še umetnih potresov. Radi bi namreč preskusili odpornost zgradb iz raznih gradbenih materialov v primeru zemeljskih potresov. Poskuse bodo delali v bližini mesta Taškent v Uzbekistanu.

Potrese bodo povzročali z uporabo manjših in nato večjih količin eksploziva. Njihovemu delovanju bodo podvrgli celo mestece, ki ga tu gradijo. Predvidoma bodo za potrese uporabili do 200 ton eksploziva.

Vse, kar se bo v času umetnih potresov dogajalo, bodo posneli na filmski trak.

V Bratislavu so zgradili novo refinerijo nafte, ki že skoraj leto dni dela s polno paro. Pred letom so namreč stekle po 420 km dolgem naftovodu prve kaplje nafte, ki pritečejo iz petrolejskih vrelcev ob Volgi in Uralu. Tako je sovjetski petrolej potrkal na vrata srednje Evrope.

Vrtljak popevk

Nadaljevanje s I. strani

PEVCI PADAJO Z DREVES

Svetljen vrt v ozadju steklene festivalske stene je napravil podobo, kot da pevci padajo z dreves. Stik med dvorano in naravo je bil tako vzpostavljen. Težje pa je bilo ta stik vzpostaviti med pevci in občinstvom. Izkušeni starejši pevci in pevke so si pomagali z gibljivimi deli telesa, mladi pa so stali kot štori. Pevke so zelo pazile, da slučajno dve nista imeli iste barve obleke. Našteli bi lahko celo barvno razpredelnico tkanin, ki so bodle v oči. Irena Kohont, ki je prišla na oder kot prva pevka, je opomašala Milivo. Barbara Jarc prvi večer ni pela s pravimi »barvicami«. Za njo je Beti Jurkovič dobesedno preglasila orkester. Med mladimi je Lado Leskovar premagal stare vojake popevk, kot so Rafko Irgolič, Matija Cerar in Stane Mancini, ki se nobeden ni pretokel v ožji izbor. Med popevkami, ki jih bomo zopet slišali v soboto, je med starimi pevci samo Nino Robič, med pevki pa je borba med starimi in mladimi še vedno enakopravna. Morda bo bitka za prestiž med njimi odločena v soboto zvečer.

Posebno postavni vojaki so bratje Boštjančič, ki jim počasi izpadajo že lasje. Potrudili so se, da so popevko »Na plesu« spravili naprej, zato Peter Ambrož bi jo kmalu spravil na »slepi tir«.

DELEŽ KRAJČANOV

Prvi večer slovenskih popevk je prišel dva krat na oder tudi mladi Kranjčan Peter Ambrož, ki ga bomo slišali tudi na sobotnem koncertu, ko bomo izmed desetih popevk izbirali najboljšo. Izberi pesmi, ki jih poje Peter Ambrož mu daje velike možnosti, da uspe tudi v Stasnyjevi popevki drugi večer. Njegovo delo drugi večer pa je neprimereno težje, ker bo pel z najboljšo pevko letosnjega Bleda Beti Jurkovič.

Pet najboljših popevk prvega večera

1. Popevka Mojmirja Sepeta: »MALOKDAJ SE SRECAVA« je dobila 18 glasov. S kvartetom Mojmirja Sepeta jo je zapela Beti Jurkovič z zabavnim orkestrom RTV Ljubljana pa Lado Leskovar. Besedilo je napisal Gregor Strniša.
2. Popevka Dušana Porente: »NA PLESU« je dobila 14 glasov. S kvartetom Mojmirja Sepeta jo je zapel kvartet bratov Boštjančič, z zabavnim orkestrom RTV Ljubljana pa Peter Ambrož. Besedilo je napisal Gregor Strniša.
3. Popevka V. S. Avsenika: »JANEZ« je dobila 10 glasov. S kvartetom Mojmirja Sepeta jo je zapela Jelka Cvetičar, z zabavnim orkestrom RTV Ljubljana pa Marjana Deržaj. Besedilo je napisal Ferry Souvan.
4. Popevka Jožeta Privška: »ZAKAJ JE NOCOJ TAK TIH VECER« je dobila 5 glasov. S kvartetom Mojmirja Sepeta jo je zapela Barbara Jarc, z zabavnim orkestrom RTV Ljubljana pa

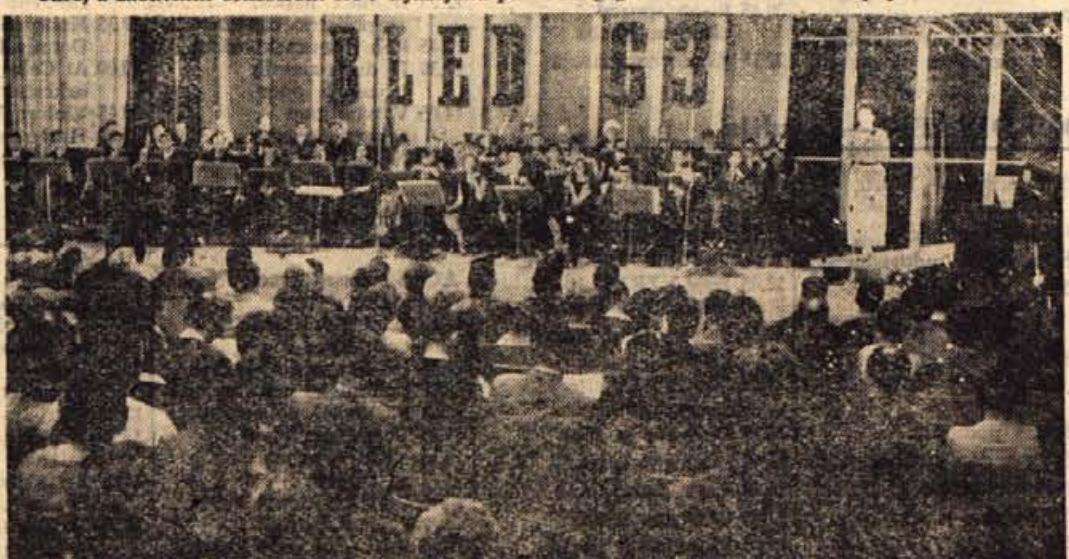

Peter Ambrož je iz Kranja odpotoval na festival s kovčekom. Prvi večer je s popevko, ki jo je zapel prišel v ožji izbor. Tudi Peter Ambrož letos prvič pojde na Bledu.

Ivana Kraševac. Besedilo je napisal Veno Taufer.

5. Popevka Jure Robežnika: »VRTILJAK« je dobila 4 glasove. S kvartetom Mojmirja Sepeta jo je zapel Lado Leskovar, z zabavnim orkestrom RTV Ljubljana pa Nino Robič. Besedilo je napisal Gregor Strniša.

Vse te popevke in pet popevk drugega večera je prislo v ožji izbor za sobotni zaključni koncert. Izmed teh bodo izbrali najboljšo popevko drugega festivala slovenskih popevk.

Beti Jurkovič je s svojim izrednim glasom včasih celo preglasila orkester, ki jo je spremljal. Največ priznanja je požela seveda z interpretacijo Sepetove popevke »Malokdaj se srečava«.

Jožica Svete letos prvič nastopa na blejskem festivalu. Ta mlada in nadarjena pevka se skupaj z številnimi mladimi kosa za prestiž s starejšimi pevci, ki imajo več izkušenj in več nastopov. Toda mladi se letos uspešno uvrščajo med starejše.

Majda Sepe so potopili »Modri valovi. Zaradi tega pa ji ni treba segati po rešilnem pasu.

Radijski spored

Poročila poslušajte vsak dan ob 4.05, 5.05, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri. — Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SOBOTA — 6. julija

8.05 Poštarek v mlaðinski glasbeni redakciji	14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
8.35 Tisoč pisanih takrov	15.15 Portret v miniaturi
8.55 Počitniško popotovanje od strani do strani	15.30 Serenada za godala
9.10 Deset pianistov iz desetih dežel	16.00 Vsak dan za vas
10.15 Zabavni orkester Dalibor Brazda in ansambel Jiri Malasek	17.05 Gremo v kino
10.40 Iz repertoarja orkestra Slovenske filharmonije	17.50 Glasbeni intermezzo
10.55 Vsak dan nova popevka	18.00 Aktualnosti doma in svetu
11.00 Pozor, nimaš prednosti	18.10 Koncert lahke glasbe
12.05 Zabavna glasba	18.45 Na mednarodnih križpotjih
12.15 Kmetijski nasveti — ing. Ciril Remič: nega gozdnih kultur	19.05 S tujih opernih odrov
12.25 Domači napevi za prijetno opoldne	19.55 Concertino za violinino in godalni orkester
12.40 Ansambel Atanasov igra dalmatinske in makedonske	20.15 Razpoloženjska zabavna glasba
13.30 Zabavni orkester Paul Westen	20.45 Zabavni kaleidoskop
13.45 Jugoslovanski operni pevci v znamenitih operah	

NEDELJA — 7. julija

6.30 Napotki za turiste	20.40 Intermezzo na hammond orglah
8.00 Mlaðinska radijska igra	20.50 Športna poročila
8.50 Mlaði izvajavci — mlaðim poslušavcem	22.15 Skupni program JRT
9.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — I.	23.05 Zaplešimo v novi teden
10.00 Se pomnite tovarishi	
10.30 Pisan glasbeni dopoldan	
11.30 Nedeljska reportaža	12.00 Nedeljski koncert ob dvanajstih
11.50 Tisoč pisanih takrov za dober tek	13.10 Za ljubitelje operne umetnosti
12.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo — II.	14.00 Popoldne ob zabavni glasbi
13.30 Za našo vas	14.30 Sodobni izvajavci
14.00 Koncert pri vas doma	15.15 Zabavna glasba
14.15 Operne melodije	19.05 V nedeljo zvečer
15.15 Trikrat pet	20.00 Sto let popevke
15.30 Danes popoldne	20.45 Pisan spored zabavne glasbe
19.05 Glasbene razglednice	22.15 Komorna soareja
20.00 Stevilnim zvestim poslušavcem domačih in narodnih pesmi	

PONEDELJEK — 8. julija

8.05 Madrigal — motiv — rapsodija	načini usklajevanja proizvodnje s potrošnjo
8.30 Glasba ob delu	12.25 Domači napevi za prijetno opoldne
8.55 Za mlade radovednec	12.45 Poje KZRTVL p. v. Milka Skobernetna
9.25 Ponedeljkovo dopoldne ob narodni pesmi	13.30 V paviljonu zabavne glasbe
10.15 Instrumentalna in vokalna lirika Pavla Sivica	14.05 Morda si želite to poslušati
10.35 Naš podlistek	15.15 Orkester in zbor
10.55 Vsak dan nova popevka	15.40 Literarni sprehod
11.00 Pozor, nimaš prednosti	16.00 Vsak dan za vas
12.05 Zabavna glasba	17.05 Glasbene uganke
12.15 Kmetijski nasveti — Ing. Lojze Šetina:	18.00 Aktualnosti doma in svetu

18.10 Koncert lahke glasbe
18.45 Na mednarodnih križpotjih
19.05 Glasbene razglednice
20.00 Lepi melodije
21.00 Skupni program JRT
23.05 Ce želite — zaplešite

TOREK — 9. julija

8.05 Znameniti operni dueti	16.00 Vsak dan za vas
8.35 Johny Mayer	17.05 Koncert po željah poslušavcev
8.55 Počitniško popotovanje od strani do strani	18.00 Aktualnosti doma in svetu
9.10 Mojstri simfonije	18.10 Planinska oddaja
10.15 Dvajset minut ob glasbenem avtomatu	18.45 S knjižnega trga
10.35 Dopolninski koncert Učiteljskega pevskoga zborja	19.05 Glasbene razglednice
11.00 Vsak dan za vas	20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov
12.05 Glasbeni intermezzo	20.45 Lahka glasba
13.00 Serenada za godala	21.00 Literarni večer
14.00 Aktualnosti doma in svetu	21.40 Nova in dva starja posnetka
15.00 Glasbene razglednice	
16.00 Vsak dan za vas	
17.05 Gremo v kino	
18.00 Koncert lahke glasbe	
19.00 Glasbene razglednice	
20.00 Domača viže in napevi	
21.00 Ce želite — zaplešite	

DRUGI PROGRAM

19.05 S tujih opernih odrov
19.55 Concertino za violinino in godalni orkester
20.15 Razpoloženjska zabavna glasba
20.45 Zabavni kaleidoskop

15.35 Prolog k operi »Knez Igor«

16.00 Vsak dan za vas
17.05 Sovjetski violinisti
18.00 Aktualnosti doma in svetu
18.10 Turistična oddaja
18.45 Glasbene razglednice
19.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov
19.30 Od sola do kvarteta
20.00 Zabavni orkestri jugoslovenskih radijskih postaj
20.45 Lahka glasba
21.00 Literarni večer
21.40 Nova in dva starja posnetka

DRUGI PROGRAM

19.05 Renata Tebaldi v italijanskih operah
19.30 Od sola do kvarteta
20.00 Zabavni orkestri jugoslovenskih radijskih postaj
20.45 Romantična kitara
21.00 Melodije po pošti

22.15 Skupni program JRT

23.05 Ples do polnoči

kiro

KRANJ - Center

6. julijska premiera ameriškega barvnega filma TRAPER KELY ob 22. uri
7. julijski amer. film KRVNIK IZ NEVADE ob 16. uri, domači film DVOJNI OBROC ob 18. uri, francoski film LEPA AMERIKANKA ob 20. uri
8. julijski amer. barv. CS film KLEVSKA PRINCESA ob 18. in 20. uri
9. julijski francoski CS film TAKSI PROTI TOBRUKU ob 18. in 20. uri
10. julijski amer. barv. film CRNI NAREDNIK ob 18. in 20. uri

športne prireditve

• NOGOMET

Kidričevo — Jutri bodo tržiški nogometni, ki so dosegli v kvalifikacijskih tekmovalih vstop v slovensko nogometno ligo dvakrat premagali moštvo Primorja iz Ajdovščine, igrali proti prvaku mariborske poduzeve Aluminiju iz Kidričevega. Tekma bo ob 17. uri.
kele. V planinskih domovih na KOFAH in POD STORZICEM je 50 prostih postelj in v zasebnih turističnih sobah 30 postelj. CESKA KOČA je stalno odprt in ima 28 prostih ležišč. Dom na KRVAVCU ima dovolj prostih postelj; ženica obratuje. V PREDDVORU ima Grad hrib 17 prostih postelj. Koča na Kalšču nad Preddvorom je v soboto zasedena. Prenočnina za člane PDL 180 din, na skupnem ležišču 70 din; za nečlane 500 din, na skupnih ležiščih 210 din. V Kranju izdaja ribičke dovolinje potovalna agencija Izletnik.
V planinskih domovih na KOFCAH in POD STORZICEM je še na voljo dovolj ležišč. V TRŽICU ima hotel Pošta dovolj prostih postelj. V RATEČAH OB SORI ima Dom železničarjev 24 prostih postelj; prenočnina je 300 do 400 dinarjev. V TREBIJI ima dom pod Pianino 30 prostih postelj; penzion 1350 din, V POLJANAH in GORENJI VASI imajo v zasebnih turističnih sobah dovolj prostih postelj; prenočnina je 250 do 350 dinarjev. Prav tako imajo dovolj prostih postelj v zasebnih turističnih sobah, v SORICI, ŽELEZNICKIH in v CESNJICAH; prenočnina do 350 dinarjev. Priporočamo, da imajo turistični kraj Selške in Poljanske done in redno avtobusno vezovo včerat dnevno. Temperatura
8. do 10. julija ruski barvni film OPERACIJA DEDISCINE
11. do 12. junija ruski film IVANOVO OTROSTVO

športne prireditve

domu na JEZERSKEM je 50 prostih postelj in v zasebnih turističnih sobah 30 postelj. CESKA KOČA je stalno odprt in ima 28 prostih ležišč. Dom na KRVAVCU ima dovolj prostih postelj; ženica obratuje. V PREDDVORU ima Grad hrib 17 prostih postelj. Koča na Kalšču nad Preddvorom je v soboto zasedena. Prenočnina za člane PDL 180 din, na skupnem ležišču 70 din; za nečlane 500 din, na skupnih le

Modna poletna oblačila so kar po vrsti vseh pastelnih barv. Prav pogosto so enostavnega srajčnega kroja z žepi in z različno globokimi gubami. Da le niso vsi modeli oblek brez rokavov, nam jasno kaže obleka na sliki, ki je s kratkimi športnimi rokavi. Ozek pas poudari žensko linijo in veliki žep ji dajejo pečat oblike v srajčnem stilu.

KAKO ODPREMO STEKLENIČKO S PARFUMOM

Ker so te stekleničke posebno skrbno zapre, jih včasih prav težko odpremo. Ce imate podobne težave, bi "am (npr. z žičnim držajem). Steklenička se bo brez težave odskočiti na pomoč. Kanite kap-

ljico oljnega olja na pokrovček. Čez pol ure boste stekleničko lahko odprli.

Prav tako koristno je, da labko udarjate po vratu steklenice s trdnejšim predmetom (npr. z žičnim držajem). Steklenička se bo brez težave od-

prla.

LEPO JEJMO

Za otroka skušajmo navajati, da bo pravilno uporabljal pribor in da bo lepo jedel. Pribor in krožnik naj ima otrok svoj in čeden, tako da mu obenem vzgajamo čut za lepoto. Mizo skušajmo vedno lepo pripraviti, ker bomo lažje dosegli, da ne bo šel otrok k leno pripravljeni mizi z umazanimi rokami ali obrazom.

Preden pripravimo mizo za obed, mora biti soba ali kuhinja, kjer bomo jedli, pometenata in prah pobrisan po poti. Na desni strani krožnika naj je miza oziroma prti manj umazal, če bi imel vsak stoj-krožnik. Ko pripravljamo posodo na mizo, ne prijemajmo krožnikov, skodelic, kozarcev na notranji strani. Zajtrk naj bo obilen. K čaju ali kavi bi bilo potrebno dodati še kaj bolj redilnega, npr. z maslom, mčzgom ali medom na-mazan kruh, sir, mrzlo meso, jajce, smetano itd. K maslu in gosti mezi priložimo nož, k redki marmeladi in medu pa kavno žličko.

Najbolj zdravo je, da najprej popijemo čaj, nato začnemo jesti najprej meso, sir, sendvičev, jajca, jačne jedi. Marmelado ali med na kruhu in močnate jedi jemo tako, da zraven pijemo mleko ali kavbo.

Kako pripravimo mizo za kosilo? Na desno stran krožnika položimo nož z rezilom navzgor. Na levo stran denemo vilice. Ce je kosoški slavnostno in je na jedilniku več jedi, položimo toliko nožev in vilic, kolikor jih bo za posamezne jedi potrebno. Ko pojemo juho, žlico pustimo na krožniku, vilice in nož položimo tako, da sta vzporedno oba ročaja obrnjena proti desni strani na krožniku. Ce nož in vilice na krožniku položimo prekrivane, s tem nakažemo, naj nam tisto jed še ponudijo.

Slavnostne mize so okrašene s cvetlicami. Primernejši so majhni šopki v nizkih vazah kot pa bogati, veliki žlički.

Ne sedimo prej, dokler ni sedel tisti, ki je

Izbira kopalne obleke

Ne moremo trditi, da so že prišli zlati časi za konfekcijsko izdelavo kopalnih oblek, res pa je, da je izbira večja. Gotovo pa je, prednost naših kopalnih oblek pred inozemskimi, da so dosti cenejše.

Lahko si že izberete prav čemo poiskati bikini. Poselimo primeren kroj in tudi barvne izdelava nedrčkov zelo ſepa, kombinacije so tu in tam že Zakaj? Pa ne samo, da si zelo poſrečene. Ceprav bi bilo zelo poſrečene. Ceprav bi bilo zelo začeno, da bi bile barve pestrijše in kombinacije domeljnejše. Da lahko najdemo v trgovini prav ljubko enočelo kopalno obleko od lanskega leta in si iskreno je res, težje pa je, če si ho-

pravšne ali nagibate k debelosti ali pa ste pretenki. Ko si si na jasnen, kakšni ste, pojdate kupovat kopalke. Pa ne izberite si takih, ki jih vidite na viški pupi v izložbenem oknu, če se zavedate, da ste premočni ali ste že v zrelih letih. Za vas bodo najprimernejše temnejše enodelne kopalke; če vam je enostavna temna barva odvratna, lahko sežete po kopalkah z raznimi svetlejšimi obrobami. Ne privoščite si pa sedaj modnih dvobarvnih in povrhu tega še kriččnih barv.

Manj težav bodo imela vittka dekleta in žene. Mirno sežete lahko po živopisanih dvo- ali večbarvnih kostumih. Ce imate šibko oprsje, si izberite črtaste kopalke v zgornjem delu in enobarvne v spodnjem.

Tudi bikini ali pa dvodelne s podaljšanim nedrčkom, ki se skušajo letos uveljaviti v modi, vam bodo lepo pristajale.

MOŠKA OBLEKA

Prav zanimiva je ugotovitev, da si le 10 odstotkov moških kupi oblačila, ne da bi se prej posvetoval z žensko osebo. Večina se jih odloči, da se pred nakupom pomenijo s svojo ženo ali z dekletom.

Moška moda je bila že davno korektna, postala je praktična, brani se ekstravagancnosti. Kljub temu so kreatorji moške mode predlagali več stvari, ki bi jim skorajda že pripisali ženski modni pogum. Nove modne srajce, ki jih bo nosil moški svet v prostem času in v času počitnic, so luknjičaste. Prav gotovo so zračne in kot nalač na tople poletne dni. Barve so svetlejše, lahko tudi kombinirane. Zelo prijubljeni so stranski razponki.

Poletna oblačila so lahka, le polovično podložena in narejena iz tkanina, ki se mečkajo. Zavrhki so kratki, postali so pa širi, gumbi so enovrstni. Hlače so brez zavrkov in ne pretirano ozke. K poletnim oblekam lahko nosimo srajce pastelnih barv s koničasitmi ovratniki.

Klobuki so še manjši kot doščki in dobro pristajajo mladim kot tudi starejšim osebam.

Novi plašči so kratki in v

strogo športnem stilu. Prav tako kot pri oblekah so zaviki krajsi in širi.

Kot že dolgo vrsto let so tudi letos pri moškem svetu zelo prijubljeni visoki zavahi ovratniki. Namesto enobarvnih puloverjev in jopic si lahko mlajši moški privoščijo dvobarvno pleteno jopic, ki vas bo v poletnih večernih prav prijetno grela.

Počitnice

Določili smo si že dneve počitnic in si preskrbeli prenočišča na morju ali v hribih. V tistih nekaj dneh ne bomo vstali z mislio, da moramo iti v službo, na predavanja ali v solo. Ves dan se bomo lahko kopali in uživali v brezdelju.

Preden gremo na počitnice, si preglejmo pri zobozdravniku zobe. Pojdimo, ce je potrebno tudi k pedikerju, da nam bo uredil nohte. Kaj neprivlačen je pogled na nenegovane nohte!

Prvi dan na morju bodimo zelo previdni in ne sončimo se ves dan. Raje si poiscište senco, tudi tam vas bodo poiskali ultravioletni

žarki. Ce ste občutljivi, ne pozabite na slamnik, prav tako bodo barvani lasje hlačni, če jih boste pokrili s slamnikom ali tanko rutico. Predvsem v poletnih počitnicih žene ne pozabimo na dobro hranljivo obrazno krema. Sicer se lahko zgodi, da boste odnesli z morja prav čudovito rjava barvo in tudi vse polno malih gubic se vam bo pojavilo na obrazu.

— Tudi otrokovo obrazno Rožo negujte pri sončenju s kremino, medtem ko je za odrasle moške sončno olje zadovoljivo. Ne pozabite uživati dosti mleka in sadja. Tovrstna hrana ne bo le poživilala, pač pa je tudi zdrava.

pri mizi prvi, v družini mati, izjemoma povabljeni gost ali slavljenec. Pri slavnostih obedi gostom strežemo. Jed jim ponudimo od leve strani. Med kosilom ne vzklikajmo: »Kako je to okusno!« Se bolj neolikano pa je seveda, če rečemo: »Ta jed je pa zanč!«

Rabiljeno posodo pobiramo od desne. Pijače točimo tudi od desne in sicer vino lahko takoj po juhi, pivo in likerje pa že pred jedjo.

Ko jemo koščičasto sadje, ne »streljamо s koščicami po sobi, pač pa v pest levice, ki jo držimo pred ustimi. Koščice položimo nato na krožnik, roko pa obrišemo v papirnat prtič, ki ga dajemo k sadju.

Ce opazimo, da gostje nimajo kruha, da želijo sadje ali kaj drugega, bomo ponudili cel pladenj, ne samo en kos ali sad. Ce nas kdo naprosi za kozarc vode, ga prinesemo na krožniku. Prav tako na krožniku prinesemo prazen kozačec, če ga kdo želi.

S sadjem je obed navadno končan. Z mizo odnesemo vso posodo, jedila in kruh, ostane pa lahko še dobro pecivo. Skodelice za črno kavo razdelimo gostom od desne strani. K turški kavi, ki je že oslajena, ne dajemo žliček.

Vrnitev »kavboja«

Piše igralec Henry Fonda

Ameriškega filmskega igralca Henryja Fonda poznamo in cenimo predvsem po filmih »Dvanajst jeznih mož«, »Kovinska zvezda«, »Trdnjava Apači«, »Po krivem obtožen« in »Mož z zlato pištole«. Po daljšem premoru (od leta 1959) je posnel Fonda lani kar tri filme: »Vihar nad Washingtonom«, »Najdaljši dan« in spektakel v cinerami »Kako so osvojili Divji zahod«. S temi filmi je Fonda spet obrnil nase pozornost filmske publike in producen- tom — kljub temu pa Fonda o Hollywoodu in o filmu nima najboljšega mnenja.

»Kavbojski zvezdnik

Včekrat so me označevali kot »kavbojski zvezdnik. Ce preletite seznam filmov, ki sem jih posnel, to je kakšnih petdeset do šestdeset, pa boste ugodovili, da je le kakšnih sedem izmed njih westernov. In vendar ostane vtič — verjetno zato, ker je med njimi nekaj dobrih westernov — da sem »kavbojski zvezdnik. In tega me nisram.

V scenarijih ne zasledujem nobenega posebnega cilja in ga nikoli nisem. Nimam takega cilja kot nekateri igrači, ki npr. pravijo: »Rad bi igral Schweitzerja«. Vloge sprejemam tako, kot pridejo. Vedno pa sem zelo skrbno izbiral med scenariji, ki so mi jih ponujali ... Preberem vse, kar mi dajo v roke, in potem se vnamem ali pa ne. Po desetih do dvajsetih straneh scenarija že lahko poveš, ali bo kaj iz njega; predvsem veš, ali je dobro napisan — in če je, ugotovis, ali je vloga plastično zarisanata. Prav to pa je tisto, kar jaz iščem — vloga, ki res zaživi. Ni veliko dobrih piscev. Preveč njihovih oseb je enodimensonalnih. Glavno igračeve orodje pa nista njegova zunanjost in glas — njegovo glavno orodje so besede, ki mu jih je dal avtor. Igravec nima moči, da bi dodal dve dimenziji vlogi, ki je na papirju enodimensionalna.

Niti če bi režiral Hitchcock, mi ne bi bilo vaseeno; če vloga ni toliko plastična, da bi lahko reklo: »Vem, kaj lahko naredim iz tega«, je ne

»TRAPER CELLY« je tipičen ameriški Western z mnogimi razburljivimi prizori. V filmu je izredno veliko množičnih napadov indijanskih plemen. Film je režiral Gordon Douglas. Glavne vloge pa igrajo Clint Walker, Edward Byrnes in Andre Martin

»Nočni direktor« znanega sovjetskega režiserja Josifa Heifitza (Dama s psičkom) je komedija o družini delavcev v ladjedelnici in o njenih težavah, ko se delo na njihovem gradbišču modernizira. V filmu igrajo S. Lukanov, Boris Andrejev, V. Kuznecova in Aleksej Batalov.

»Parada popevk« je nemški glasbeni film režiserja Franzja Marischke o skupini mladih huliganov, ki razbijajo nočne lokale, in o lepi Suzani, lastnici bara ... — Igrata Renate in Gustav Ewert.

bi sprejel. Ko sem žadovan, s scenarijem — me začne zanimati režiser. Ne sitnjam pa desti zaradi režiserja. Ko sem se enkrat zavezal, da bom posnel takšen film, ne morem reči: »Ne, s tem pa že ne bom delal.« Vendarle pa sem ponavadi vedel vnaprej, kdo bo režiral določeno stvar.

Henry Fonda

či) sem se vrnil v gledališče, da bi igrал v »Mr. Robertsu« — sliri letal — in potem »Od koder ni povratka« (dve leti) ter »Upor na ladji Caine« (eno leto). V teh sedmih letih nisem posnel nobenega filma — in igral sedem let v treh igrah.

»Mr. Roberts« je bila ena najboljših vlog, kar sem jih kdaj igral. Nikoli v tistih štirih letih mi ni bilo odveč iti vsak večer na oder. Rad dolgo igrat isto vlogo, če je dobra ... Užival sem v vsaki predstavi »Mr. Robertsu«, v vseh 1670.

Ce ne odkriješ na vsaki predstavi česa novega v vlogi, je bolje, da igro pustiš. Ce ti postane igranje enolično, avtomatično, nezanimivo — pojdi. Gledališče imam rajš zato, ker imaš tu čas za razvijanje svoje vloge. V filmu ne moreš nikoli tako izoblikovati svoje vloge kot v gledališču. Edini film, kjer sem imel možnost za to, je bilo »Dvanajst jeznih mož«, zato ker je bila sama narava filma taka.

Na drugi strani pa je delo pri filmu lahko — ker kaže, da ni nikomur desti mar tvo-

ja igra. Ce se prebiješ skozi prizor, če poveš svoj dialog in če nikomur ne pade kladivo na tla, so zadovoljni. Kaj več se sploh ne da storiti?

V gledališču najdem več zadovoljstva, ker mi da več možnosti za oblikovanje vloge. Pri filmu pa si vesel, če so ljudje zadovoljni, ko ga konča; nikoli pa ne čutiš resničnega zadovoljstva, da si nekaj ustvaril — ker tudi nisi.

Videl sem polovico svojih filmov

Nisem videl več kot polovice svojih filmov in tudi v tistih, ki sem jih, pa čeprav so dobili nagrade in priznanja kritike, so stvari, za katere bi rad videl, da bi imel več časa za pripravo ...

Preveč let sem posvetil izključno gledališču in moj manager (človek, ki umetniku urejuje njegove poslovne zadeve) me je prepričal, da to ni dobro zame in da je treba biti aktivni na čimveč področjih, če ti je kaj do karriere — kar meni ni, toda igraču pač mora biti. Filmski producenti zelo radi začnejo misli, da nimaš časa ali da ti ni do nastopanja in dajejo vloge, ki bi bile dobre zate, drugim, ne da bi te vprašali. Da bi torej popravil to napako, sem posnel film »Kako so osvojili Divji zahod«, »Vihar nad Washingtonom« in »Najdaljši dan«, ki so mi jih ponudili v enem letu ... Tako sem si počasi spet ustvaril položaj, da se producenti zavedajo, da me je mogoče dobiti in da mi je do snemanja. Sedaj mi ponujajo že nekaj boljših vlog. Tiste tri sem sprejel zato, ker je slo za »velike« filme — in s stalnico kariere je dobro biti v »komercialnih« filmih, celo bolje kot v filmih, ki žanje in aspekte pri kritiki in dohivajo nagrade — kot »Cudini dorodek« in »Dvanajst jeznih mož«. Producenci ocenjujejo svoj zadnji film po denarju, ki ga je prinesel. Torej je bila to preračunana zadeva, ki jo je uredil moj manager.

Nemški film »Parada popevk« je film poceni izmišljenih zapletov in neverjetnih neumnosti. Razen tega je seveda v filmu veliko popevk, sicer bi film prav gotovo propadel. Na sliki prizor iz filma »Parada popevk«. Polovica filma se dogaja tudi na mopedih.

Zanimivosti

Prvi na svetu

Največjo produkcijo na svetu je imela lani japonska kinematografija, saj so posneli kar 375 filmov. Vendar pa se tudi na Japonskem kaže splošno upadanje filmske produkcije, saj so npr. posneli leta 1955 413 filmov in leta 1958 celo 520.

Kraljeva družina na platnu

Kralj Saudske Arabije je naročil pri italijanski slikarki trilindvjetletni hčerkki nekega tovarnarja Milano Steje 80 članov. Med družinskimi članji je samo 40 kraljevih žena, ki jih ima kralj v svojem haremnu. Portret kraljeve družine bi morali biti zgotovljeni v sedmih mesecih. Kralju se torej zelo mudri.

Tudi smrt pleše twist

Tako bi vsaj lahko sedili po naslovu filma »Smrt je plesala twist«, v katerem bo igral Gordon Mitchell. Zanimiv in moderen naslov — za katerim pa se ne skriva tako moderna vsebina. Gre namreč za še eno zgodbo o pomorskih tihotapecih.

Vratar, prijazen star moški, je dejal, da imajo v tem letnem času prazno sobe, to je razumljivo, soba z eno posteljo velja 1700 lir, vse je pristeto. Skomignil je z rameni, ko je Franziska dejala, da se bo še malce razgledala, kaj cenejšega ni ponudil, zanimivo. Samotna nemška dama, ki prihaja tako pozno, ženska, ki sama siče sobo, pozno v Benetkah, nekaj pač ni v redu, padrone me bo grajal. Franziska je v zadregi odšla. Očitno nima preveč v žepu, kaj hoče tuknji? To me ne briga, škoda, prikupna je. Obžalovaje je zrl za njo. Franziska je naglo odšla izpod luči pred hotelom svim vdom, močneje jo je zeblo, krepko in vse huje, utrujenost jo je znagovala, najbrž je pozno, pogledala je na zapestno uro, deset je minila, ni prepozno, vendar za Benetke, ledeno mesto, odrevenelo v zimi. Franziska je zašla v prehod, kjer je pihalo, in nenadoma stala na Piazza San Marco. Morda nisem v nobenem mestu videla kaj lepšega, prav zdaj, ko mi ni mar, se je zgodilo, da sem v januarski noč zašla na Piazza San Marco. Za trenutek se je premogovala, da n. planila v jok. Pod silehernim obokom Prokuracije je včela okrogla svetilka, veriga stolnih okroglih svetilk na treh straneh od Campanilla do Torre dell' Orologio krog prostrete, skoraj neobljude marmornate preproge trga, ki je bil v sredini teman, na robovih pa vse svetlejši, v sredini trga bi se človek lahko ponoti skril, medtem ko so rumene svetilke v Prokuracijah nežno drobile srebrnasti prozorni meglečasti zrak jadranske moreke in januarske noči. Napak je bilo, da sem se odsprijala semkaj, Benetke, polne ljudi, so podobne muzeju, brez ljudi pa so nečloveške. Obupana je odšla proti cerkvi, tej temni orientalski votilni in valu. Cudno, da ne osvetljujejo San Marca, potem je doumela, da sočasno ni mogeče osvetljevati odra in prostora za gledavce; svetilke v Prokuracijah morajo pogasiti, ko osvetljujejo cerkev, staro, žarečo ikono, tako pa skrivnost spi. Spati, spati. Toda pogled na dočrvo pačajo je vnovič iztrgal iz utrujenosti, spremembu, rumen someren pravokotnik svetilnih obočev pa velika, viharna zlata ploskev palade, ki je dvigovala pročelje kakor premec proti noči in morju. Kandelabri so jo osvetljevali, kovanje ludič s stekli raho vijoličaste barve, rožnato vijoličasta stekla so ponoči spremenila rumeno in rdečo opeko na pročelju palade v hladno, skoraj belo zistro, v ploščo flegma hladnega ponosa. To svetloba se prizgal premetni ljudje, ljudje, ki skoraj vse vedo, premetni, veči in hladni ljudje. Toda za čudo je ob tej misli prvič, odkar je bila v Benetkah, zaznala nejasen občutek upanja. Naglo se je razblinil.

Hotel je našla, ko je skoraj obupana hodila po Rivi Schiavoni; bil je stara hiša, tam, kjer je obala postajala nemarna. Soba je veljala navzicle vsemu že vedno 1200 lir, tutto compreso, vendar je bila kurjena. »Priljugo imam še na postaji,« je rekla Franziska in se oddahnila, ko ji vratar ni predložil, da bi še nočoj poslat ponjo. V nasprotju z vratarjem v »Maninu« je govoril le italijansčino in ni bil star in prijazen, temveč nedolžljive starosti, morda 35; bil je visok moiki lenobnih in radovednih pa neprizadetih oči. Franziska je bila vesela, ko ji je izročil ključ in dejal le »prvo nadstropje«. Prebrala je številko ključa: 17 – in odšla po stopnicah. Soba je bila v mednadstropju, obrnjena k obali, okno je ležalo le tri metre nad cesto. Saj je skoraj tako, kot bi stanovala na cesti. Franziska je naglo zaprla sive, trhle oknice in zagnila zaveso. Peč je bila hladna, vendar je začela greti, ko je Franziska zavrtela ročico. V sobi je bil zatočen vonj starih tapet in prahu, vendar je bila topla in na poslednji omarici je bila celo svetilka. Zvečer bom lahko brala v postelji. Franziska je odšla po dolgem, prav tako zatočenem hodniku, do stranišča in spet nazaj. Preden je zaspala, je nekaj minut poslušala korake in glasove poznih pešcev s ceste; zvoki poslednjih potnikov z vaporetom so kakor kosti plutovine na valovih sna pluli k obali njenega sihu.

Stari Piero, konec noči

Srebrno, črno, hladno, papirni odcezki, zora, stopiti iz hiše, temna, imam pipu, tobak, vrgalice, kamnit žleb, vlažen, moker, črn, teman, le

srebre, vzhodnik, vse v meni je hladno, oljno sasso, zeleno, razigrano, noč brez sna ko bi lahko spal bi vsaj videl sanje, tako ne vidim ničesar, cesta, srebrarna, črna brezglasna sirena montecatinijska, zdaj vstajajo, že grem, moder papir špagetov, umazan v žlebu, jutri se moram obriti, ko bodo jegulje v vršah se lahko jutri obrijem, tista po sirenji montecatinijski, le moji koraki, kluč, prezebam, mraz, danes bo lepo, lepo in hladno, še noben bar ni odprt, steklenica z mlečno kavo, steklenica, v jopiču, pretanek, hlad, vsaj sal, marta, hlad, marta ga je spletla, rosa ima volno, paludi della rosa, hlad jegulje, mlečna kava ne ostane topla, tema, koraki,

SOBOTA

Inventura z malim levom – Grozljivo doživetje beneškega pečarja – Naprejšnje plačilo zaželeno – Brahms in obe sestri – Čaj ob petih z izbrano družbo – Paludi della Rosa

A. A. BEG

Franziska, jutro

Hotelski sesalnik za prah je glodal po hodniku. Franziska se je prebudila. Ugotavljanje dejstva; takoj je bila povsem budna. Zdaj velja vse nadrobno premisliti, ugotavljanje dejstva, nisem več utrujena, zdaj gre zares. Pogledala je na svetilko, ki se umeče v številčnico: devet in deset minut. Vstala, si ognila plašč in previdno odprla okno, da bi je vidiči ljudje z nabrežja – mednadstropje, fiduskevna soba – le roke je stegnila med zavesami, okno je odprla za spranje, se umaknila, ko je odgrnila zaveso, pa spet zlezla v posteljo. Postelja je stala tako, da je z rive niso mogli videti. Bedas, da nimam s seboj pižame ali juhtanje halje, že hočem k oknu ali na stranišče, se moram najverjetno popolnoma oblecit. Odejo je potegnila do brade, vendar je uživala v svezem zraku, ki je vel v sobo. Vreme je bilo sveže, toda očitno brez vetra, brez sonca, kot včeraj je bil tudi zdaj zrak hladen, podoben puhu, o megli bi ne kazalo govoriti, kajti razgled je bil dokaj jasen, videla je San Giorgio, sivo moder, toda razločen je, bil videti v daljavi San Giorgio, prečniki jarbolov čolske jadrnice, ki je ležala vselej ob San Giorgiu, so se jasno risali v svetlem, prosojnem zraku. Franziska se je dobro naspala.

Torej inventura. Sprva torbica: denar v stranskem lepkem, rdečilo za ustnice, parfuma nima, toda še na pol polno, prav majhno steklenico slike, tablete proti migreni, glavnik, še skoraj nov robec, pudrnica, dva ključa, prvi od dortmundskega stanovanja, drugi od majhnega pisarnega predalnika. Herbert ga bo odpril in našel stara Joachimova pisma, z lahnim zmageslavjem in iz njegovih edgovorov razbral, da sem in spet nisem ljubila Joachima, temveč bila le premagana, saj menda tako pravimo, ah, vse, kar pravijo,

mo, je tako osladila, predolgo sem živila z moškimi, ki jim pomeni vse, kar ni povezano z njihovim delom, le neumnost, vse, kar jim ni treba nastanko premisliti, ker pač ni povezano z denarjem, puščajo ob sirani kot osladno utravo, ženska jim služi za počitek, reprezentanco ali perverznost, zlasti za perverznost, kot pri Joachimu in Herbertu, toda dalje, kje sem ostala, ah, da, pri ključih, zepna zrcalo z razbitim vogalom, pol tablice mlečne čokolade, srebrni svinčnik, majhna beležnica z naslovi, lahko jo zavrišem, je to vse? da, to je bila torbica. Niti koščka mila nimam, ne bi smeta kar tako pobegniti iz Biffija, bolje bi bilo, če bi malec premislila, pripravila majhen kovček z obliko in najpotrebnnejšim, vzela bi rada nekaj knjig in parfum. Kaj naj porečem, če me bodo danes v hotelu povprašali po priljagi?

Svetlo modro prepleškana tovorna ladja, zapuščajoča Benetke, se je popeljala mimo okenskega izreza. Prijazna sveta sinjina je meglenemu dnevu nenadoma primešala sončno svetlobo. Ladja je pokazala tudi kromo in Franziska je prepoznavala danško zastavo in ime Pernille Maersk. Na Danskem bi takoj našla delo, zleplo plačo, v gospodinjstvu. Tudi na Svedskem. Ali v Angliji. Italija je za nezaposlene slaba dežela. Italijani najdejo delo v Nemčiji. Ali pa najde delo tudi Nemka v Italiji? V Dordmunda bi moral napraviti konec. Toda zdaj je že pač v Italiji, včeraj popoldne v Biffiju, v milanski Gallerii, tega ne morem spremeniti.

Pernille Maersk' je izginila. Drugič oblike: sivo kostumsko krilo, ozek obris, široka kralja mi ne pristajajo tako kot ozka, jogič vidi v milanskem hotelu, namesto njega sem včeraj oblekla tirkizni twinset, pulover z jopico, tenka angleška volna, barva, se lepo prilega k mehim temu rdečemu lasemu in moji polli, polli rdečelasko. Spomnila se je, kako je v nekem düsseldorfskem baru dejal Američan, Herbertov poslovni prijatelj, ko si je sletka vrhnjo jopico twinseta in ostala v brezročniku: »You are stealing the show, Mrs. Gartner.« Dejala je »hvala« in prisnila: »But I am not Mrs. Gartner.« Oh, sorry, je menil Američan; ona pa: Tudi meni je žal, kajti tedaj je bila, ceprav že poročena s Herbertom, še vedno zelo zaljubljena v Joachima. V sivem krilu in twinsetu in plašču iz kamelje diake sem primerno oblecena za skoraj sleherno pritožnost. Takšna lahko nekaj časa povsed zahajam. Spodaj? Modrček, steznik, sboje prav preprosto, brez čipk, brez rafiniranosti, vendar zelo elegantno; ne več povsem novo, najljonske hlačke, par nogavice, to je torej najvažnejše, vsekakor moram kupiti vsaj ene hlačke in nogavice za preoblačenje. Nekaj časa je z divjim pozelenjem mislila na svojo dortmundsko omaro za oblike. Sklenila je, da bo pisala naj jí pošlje oblike in perilo. Ke bo vse mimu, ko bo to za meno. Zavedala se je, kaj pomenita besedi »mimo« in »za meno«. Zahtevala bom svoje oblike in kajige, če mi bo uspelo, da bom sama živila. Zgoditi se mora kmalu, saj skoraj nimam več denarja. Sem kaj pozabil? Cevlje, nizke sive brezpetnice, h krilu sodijo. Klobuka nimam. Franziska ni nikdar nosila klobukov.

Konec inventure. Denarno vprškanje. Osemajstajtisočakov in nekaj lir. Zajtrk v baru je v Italiji posesti: cappuccino z dvema roglijščoma velja največ dvesto lir. Dovoj bo, če jem enkrat dnevno, jedla bom v hotelski sobi: kruh, maslo, klobasa ali sir, oranžo si bom kupila sama, čaj naj mi prineseo iz hotelske restavracije, vse skupaj bo veljalo morda štiristo lir, za hrano bom plačala torej dnevno šestisto lir. Kupiti si moram nož, kos mila, hlačke, par nogavice, skupno petnajsto lir. Hotel velja dvanajststo lir dnevno, tutto compreso. Najnajnejše vožnje z vaporetom. In nekaj branja potrebujem, pa časnike, zaradi oglasov. Morda bom merala oddati oglas. Pozorno je računala in ugotovila, da ima le pet ali šest dni odloga. Potem se je domislila prštana. Ogledovala ga je, širok zlat obroč, s tremi majhnimi brillanti; Herbertovo darilo, namesto paročnega prštana, Franziska je bil obroč všeč. Herbert ima okus, to je treba priznati. Prštana je bil vreden najmanj sedemsto mark, podajšal bo odlog, če pet dni ne bo zadostilo. Drobska lučna tolazba, utvara iz zlata in mavričnih barv, dragotina in tako iluzija, podobno kot Benetke.

V Koper, Dubrovnik, v Karlovac . . .

Zelo rad se vozim v avtomobilu. Na žago vozijo tovornjaki hlide in deske. Lani jih je vozil tudi neki Jernej, odličen šofer. Nekega dne je naložil deske za Koper. Prosil sem ga, če se lahko plemi z njim. Zvečer ob enaj-

pristanišče. Medtem ko so delavci razkladali, sva si ogledala mesto. Nato sva se odpeljala v Anhovo in naložila cement. Na poti domov se nama ni pripetilo nič posebnega.

Franci Kalan,
6. razred

mlada rast

stih sva se podala na pot. Ko sva se vozila po Velebitu, se nama je pokvarilo kolo. Jernej je zamenjal gumo, jaz pa sem mu pomagal privijati vijake. V Kopru sva za-peljala deske naravnost v no gledala na svojo okolico.

GOZD

Bilo je nedeljsko jutro. Odpravil sem se v gozd. Napisati sem hotel spis o gozdu. Toda ko sem se vzpenjal po griču — poraslem z mehiko travo — sem se zaledal v gozd. Na robu sem obstal in občudoval to ne-pozabno sliko.

Zeleni bukev se je visoko in košato razširila in prijaz-peljala deske naravnost v no gledala na svojo okolico.

Razgovor z Anico Kristanc iz 7. a razreda osnovne šole Cerkle

• Slišali smo, da si v nedeljo, 2. junija, tekmovala v Celju.

— Da. Takrat je bilo v Celju republiško tekmovanje v atletiki in med ostalimi tekmovavci iz kranjskega Triglava sem bila tudi jaz.

• Kako to — kranjskega Triglava?

— Ker sem dosegla dobre uspehe v letošnjem letu, sem bila sprejeti v kranjski Triglav in sedaj tekmujem zanj pri starejših mladinkah.

• Koliko pa si stara, da tekmuješ pri starejših mladinkah?

— Stiriinajst let.

• Kakšen pa je bil uspeh v Celju?

— Tekmovala sem v teku na 400 metrov in sem dosegla 4. mesto. To je v republiškem merilu že kar lep uspeh.

• Kako pa si pravzaprav začela s tekmojanjem?

— To je bilo letos spomladis, ko je bilo tekmovanje v spomladanskem krosu. Udeležila se ga je tudi naša šola. Da pa bi izbrali najboljše, smo priedili tekmovanje v teku na 400 metrov. Takrat sem bila prvikrat prva in sem seveda lahko odšla tekmati v Kranj.

• In kako je bilo v Kranju?

— V Kranju nas je tekmovalo kar 65 pionirik iz vseh šol kranjske občine. Na cilj sem pritekla prva. Bila sem zelo vesela in dobila sem veliko veselje do tekmovanja. In ed takrat dalje dobivam vabilo za vabilom za razna tekmovanja.

• Pa si že drugič dosegla prvo mesto?

— Da, to je bilo letos v Ljubljani na atletskem mitingu, kjer sem dosegla enkrat prvo in enkrat drugo mesto. (Anica je letos dokončala 7. razred in njeni želji je bila, da bi uspešno dokončala tudi zadnji — osmi razred.) Potem smo jo vpravili.

• In kaj po dokončani osmiletki?

— Tega še ne vem, kako bo. Toda eno je — dobila sem veselje do športa, ki ga ne bom nikdar opustila.

Iz dnevnika

Z zadovoljnim mrmiranjem so taborniki sprejeli novico, da bodo šli na izlet. Najprej k Savici, potem na Komno in na pravljenci Bogatin. Zgodaj zjutraj, ko je sonce še mirno spašlo za Rodico, smo se za ves dan poslovili od tabora.

Ko smo bili pri Savici, so nas presenetile prve deževne kaplje, a nas niso preplasile. Mahnili smo jo kar naprej po dežju, in ko smo bili pri 32. ovinku poti na Komno (vseh ovinkov je 65) je zasijalo sonce. Odpri se je čudovit pogled

na jezero, v katerem se je kopalo vzhajajoče sonce izza Rodice.

Tedaj smo opazili prve sledove uničevanja narave. Na poti so ležali Ahelov sleč, Khuzjevi in Frölichovi svitci in podobne planinske cvetnice, ki osrečijo vsakega pravega ljubitelja narave. Pogumno smo stopili naprej, proti koci na Planini. Toda imeli smo smolo. Komaj smo prisli v kočo, že se je razbesnila strašna nevita. Ko je dež malo ponehal, smo pod vodstvom Dolgopecljatega Rusjega zdravja (to je ime tabornika — biologa) ogledali čudovit alpski vrt samih encianov. Toda hitro smo se vrnili v kočo, bil je čas kosiha. Po kosihi je Teo hotel na Bogatin, toda pogled na nebo ga je precej ohla-

dil. Nebo je bilo čisto prepredeno s temnimi oblaki. Sklenili smo, da se bomo vrnili v tabor. Toda morali smo zopet vedriti na Komno. Teo in Količina sta se hitro spoprijateljila z angleškimi turisti. Tudi ostali so prisli zraven in sodelovali v pogovoru, če drugače ne, pa s krenjanji. Ko je prenehalo deževati, smo šli z Angleži do našega tabora in se prisrno poslovili.

V taboru nas je čakala gora palačink, ki je kaj kmalu izginila v lačnih želodcih. Ob desetih se je z »Modrega vodstva« razlegel pisk taborovodje in vsi so kmalu zaspali, le straža ne, ki je ždela ob ognju in potihno prepevala taborniške pesmi.

Teo

Takšen prizor se ne vidi dostikrat na kopališču. Lisica na verigi in zraven nje še mladi kopavec z rešilnim pasom.

Saturnov prstan

Mnogi astronomski daljnogledi se vsako noč obračajo proti Saturnu. S prstanom, ki ga obkroža in krasí sijajno kroglo, je Saturn najsi-jajnejši dragulj na nebu, najbolj nenavadni planet.

Toda, kaj je v bistvu Saturnov prstan?

Saturn ima deset spremljevavcev, ki se vrtijo okoli

njega tako kot Mesec okoli Zemlje. Mnogi misljijo, da je imel Saturn v davnini preteklosti več spremljevavcev. Najmanj enajst. Vsí so bili njegovi otroci, ker so se od njegovega telesa odtrgali tako, kot je nastala Zemlja, ki se je tudi odtrgala, in sicer od Sonca, kakor Mesec od nje.

Ta cnajsti Saturnov spremljenvac, ki ga danes ni več, se je nekoč začel preveč približevati svojemu voditelju. To je bilo zelo nevarno za nj, posledica je bila ogromna katastrofa, ki se često dogaja v vesmirju, ko se dve nebesni telesi preveč približajo drug drugemu. S svojo ogromno močjo in tezo je Saturn razbil telo svojega spremljevavca. Namesto nekdajnega Saturnovega planeta se je pojavilo na tisoče malih nebesnih teles. Toda niti eden ni pobegnil od Saturna. Ta jih je zopet zbral okoli sebe in nadaljevali so kroženje okoli njega, in to v obliki sijajnega Saturnovega prstana.

Moja mama

Danes, ko to pišem, mi je srce polno žalosti, zakaj jaz nimam več mame. Spomin nanjo mi vedno kliče pred oči njeni slike.

Kotliko ljubezni je sijalo iz njenih oči, ko sem jo zadnjič božala po bledem licu. Same od sebe so mi takrat privrele solze iz oči. Njeni ustnice pa so bile neme in mirne in nič več nisem slišala njenega glasu. Smrt ji je za vedno zafisnila oči. Toda v mojem srcu mama še živi in živel

bo do zadnje minute moje življenja.

Kako rada bi gledala njen obraz, njene mehke, božajoče oči in bi vsaj enkrat slišala njen glas, ki je bil tako mil in lep. Rada bi ji za kak njen praznik podarila šopek dehticega cvetja, ki ga je tako ljubila. Nič nimam, kar bi ji mogla dati, le srce ili v goreči ljubezni do mame, ki ne bo nikdar ugasnila.

Ivana Kuralt,
5. b razred

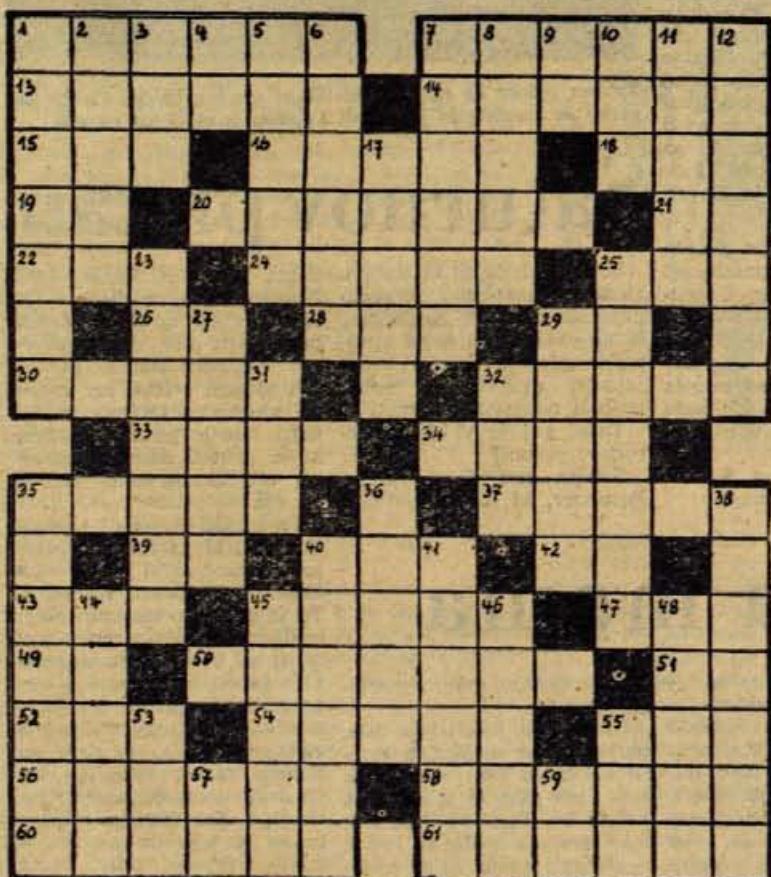

— Neverjetno, koliko denarja po-rabi moja žena. Na srečo ji ga nikoli ne dam veliko!

— ... ker že ravno govorиш o mojem možu, mama, ali bi lahko za trenutek vstala, saj sediš na njem.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. ptica pevka; 7. kozaški poveljnik; 13. izbiča na ladji; 14. reka v Franciji; 15. žensko ime; 16. pregnanство; 18. lijak; 19. avtomobilска oznaka Ljubljane; 20. rudnina; 21. pivo; 22. grški bog gozdov in pastirjev; 24. napad, naskok; 25. pritok Save; 26. igralna karta; 28. turški poveljnik; 29. gospodar, razstavšče; 30. kraj na Hrvatskem; 32. veliko število ljudi; 33. žena špartanskega kralja Tyndareosa; 34. alkoholna piča; 35. mezdov vir; 39. pritrdilni prislov; 40. mestni ljud, odbor; 42. začetnici imena in priimka slovenskega pesnika; 43. število; 45. glasbilo; 47. prvina vijoličaste barve; 49. oblika pomožnega glagola; 50. način slikanja; 51. oblika pomožnega glagola; 52. pevski zbor; 54. reka v Italiji, znana po bojih iz prve svetovne vojne; 55. bolgarski denar; 6. obrano sadje; 58. snjenec; 60. fotografski aparat; 61. žival - vretenčar.

NAVPIČNO: 1. kirurški nož; 2. žensko ime; 3. železov oksid; 4. medmet; 5. grška boginja modrosti; 6. državi v USA (severna in južna); 7. propagandna igra; 8. muza vedrega pesništva; 9. ploščinska merna; 10. glasovna lestvica; 11. negativno nanelektreni ion; 12. Šara, ropotija; 17. potna kaplja; 23. število natisnjeneh izvodov knjig ali časopisa; 25. Južnoameriška država; 27. starinsko svetilo; 29. strah; 31. žensko ime; 32. število; 35. telovadna vaja; 36. steber (dvojina); 38. moško ime; 40. Igra obrazca; 41. mesto v Ukrajini; 44. Tantalova hči, ki jo je Zeus spremenil v skalov; 45. merjasec; 46. površina; 48. upad morske vode; 53. glavno mesto Italije; 55. postava, podoba; 57. staroegipčev. božanstvo; 59. prislov.

Križanka št. 25 HOROSKOP

Velja od 6. do 13. julija 1963

OVEN (21. 3. do 20. 4.)

Zaradi novega poznanstva spremeniš stare navade, da se zameriš prijateljem. Preganjala te bo neka neizpolnjena obluba.

BIK (21. 4. do 20. 5.)

Naposled ti proti pričakovaju bližnji sorodnik le pomaga. Kljub integriranemu dopustu s honorarnim zaslужkom se varčevalna doba podaljša. Pazi, nekaj se kuha za tvojim hrbitom.

DVOJCKA (21. 5. do 20. 6.)

Ob vsej trmoglavosti spožnaš zmoto in se podredis željam drage osebe. Letošnja dopustniška doživetja nadkrilijo dosedanja. Žeja bo močnejša od denarnice, zato pazi s čim jo tešiš.

RAK (21. 6. do 22. 7.)

Tuj uspeh te nažene, da zasukaš rokave. Na dopustu romantično doživetje — lepa priložnost, ki ti jo nekdo pred nosom spelje. Nepričakovano darilo ti bo zavrtelo glavo.

LEV (23. 7. do 22. 8.)

Svidenje bo veselo in pozblijena bo nezvestoba. Obisk ob nepravem času, zato še enkrat premisli. V službi majhen konflikt, nato pa dolgčas. Ne vdaj se »kozmetomaniji«, stara koža ti bolj pristoja.

DEVICA (23. 8. - 22. 9.)

Znanec ti prinese veselo novico. Dokončna likvidacija srčnih težav ni več vprašanje. Nekdo lahkomiselnno zgrize v tvojo past. Od razmišljanja te bo bolela glava in delo bo trpe-lo. Poljubi v večernem hladu.

TEHTNICA (23. 9. do 22. 10.)

Zeljeni družbi se ne približaš. Nekdo še vedno hrepeni po tebi — tvoja ošabnost se ti bo maščevala slej ko prej. Ne pij preveč piva, če hočeš ohraniti linijo. Obisk klepetave znanke.

SKORPIJON (23. 10. do 22. 11.)

Vesela družba te bo predramila in pokazala pravi način, vendar ravnaj po svojih zmogljivostih. — Ljubezen gori z nezmanjšano močjo. Ne odkloni povabila na izlet.

STRELEC (23. 11. do 22. 12.)

Preveč odprtih rok boš, zato bo proti koncu meseca bolj na tesno. Pismeni pozdravi te na nekaj spomnijo. Preglej kopalke — nekaj ni v redu. V denarnici prijetno presenečenje.

KOZOROG (23. 12. do 20. 1.)

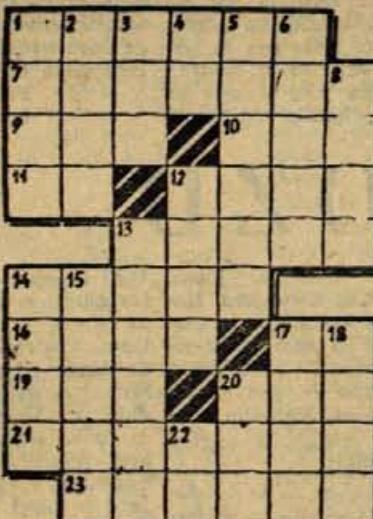
Zadnje novice, ki jih čakaš, te bodo razvesile. Sla po življenju te bo pivedala na čudne misli in podležeš skušnjavam.

VODNAR (21. 1. - 19. 2.)

Pričakovani uspeh nena-doma postane resnica. Ko mačke ne bo doma, bodo plesale miši. Nekdo pripravlja načrt en napad na tvoje srce.

RIBI (20. 2. do 20. 3.)

Zaradi agilnosti ti bodo naprtili še druge obveznosti, ki jih v tej vročini komajda spelješ. Ljubezen bo malce skaljena zaradi intervencije pri-zadetih. Če te draga oseba prva ogovori, ne bodi presenečen.

Vodoravno: 1. lina, 7. pekoča rastlina, 9. del obraza, 10. bitnost, 11. avtomobilска oznaka Valjeva, 12. igra na srečo, 13. vodja Tatarov (Buljba), 14. domača žival, 16. slovansko drevo, 17. avtomobilска oznaka Kranja, 19. ata, 20. naplačilo, 21. domača žival, 23. otočje v Tihem oceanu.

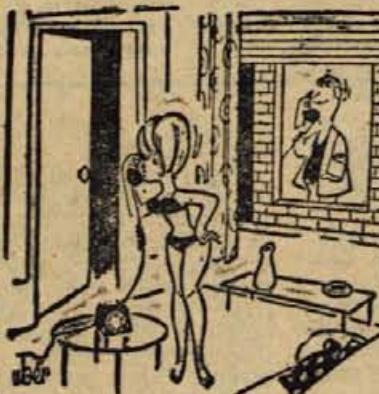
Napvično: 1. spona, 2. bajta, 3. daljše pesnitve; 4. različna soglasniki, 5. sliva, 6. tuje žensko ime, 8. gora v Grčiji, 12. vulkanski izmeček, 13. stenska obloga, 14. kožni zajedavec, 15. vrsta jedi, 17. zakrit, 18. zgodnji, 20. venzik, 22. začetnici znamenitega pisatelja (Strec in morje).

Rešitev križanke št. 24

Vodoravno: 1. okras, 6. kanton, 8. rn, 9. Irak, 11. Atičani, 13. Sora, 14. to, 15. Nantes, 17. kiosk.

— Vstan, Joža! Preveč dolgo spis. Moraš se navaditi na skrajšan delovni čas!

— Kaj vam je, da me klčete ob takem času?